

Bijlage D Overzicht stand van zaken actualisatie bestemmingsplannen

Actualisatie vanaf 2006 tot en met 1 juli 2013

Alle gemeenten waren op grond van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) van 1 juli 2008 verplicht om vanaf 1 juli 2013 te beschikken over actuele bestemmingsplannen. Actueel betekent in dit geval niet ouder dan tien jaar en wordt in deze bijlage dan ook in deze zin gebruikt. Een niet actueel bestemmingsplan kan op zichzelf nog steeds overeenkomen met de bestaande ruimtelijke inzichten voor een gebied en daarmee toereikend zijn, maar wordt door het enkele tijdsverloop van tien jaar toch niet als actueel aangemerkt.

Omdat al eerder bekend was dat deze verplichting op 1 juli 2013 in werking zou treden, heeft de gemeente Haarlem in 2006 een inventarisatie gemaakt van de plannen die voor 1 juli 2013 moesten worden geactualiseerd. Daarbij is geconstateerd dat 22 % van het Haarlemse grondgebied was voorzien van actuele bestemmingsplannen. Er moest dan ook een inhaalslag worden gemaakt. Er is daarom in aanvulling op de reguliere formatie een speciale taskforce bestemmingsplannen ingezet.

Deze taskforce heeft in combinatie met de inzet van het ambtelijk apparaat, het college en de raad zijn vruchten afgeworpen: op 1 juli 2013 was 96 % van het Haarlemse grondgebied voorzien van actuele bestemmingsplannen.

Op 11 juni 2013 heeft de wethouder de raad geïnformeerd over de stand van zaken rondom de actualisatie van de bestemmingsplannen (brief met het nummer 2013/243101). In deze brief is melding gemaakt van de vertraging van enkele bestemmingsplannen en de oorzaken hiervan, evenals van de te verwachten risico's. De financiële risico's zijn als laag ingeschat.

Programma bestemmingsplannen 2014-2018

Met het beëindigen van de inhaalslag voor de actualisatie van de bestemmingsplannen, is natuurlijk geen einde gekomen aan het actualiseren van de bestemmingsplannen. Om aan de tienjaarlijkse herzieningsplicht te kunnen voldoen, is door het college een programma opgesteld. In dit programma worden de bestaande pieken in de herzieningscyclus zoveel mogelijk gladgestreken, waarbij aandacht is voor een verbeterde gebiedsindeling. Hierbij is ervan uitgegaan dat met de bestaande capaciteit net aan kon worden volstaan en het benodigde kwaliteitsniveau kon worden gegarandeerd. Met de uitvoering van het programma wordt het aantal bestemmingsplannen teruggebracht van circa 65 plannen naar 39 consoliderende bestemmingsplannen. Het programma bestemmingsplannen 2014-2018 is op 25 februari 2014 door het college vastgesteld (registratienummer 2014/39689).

Vertraging in de bestemmingsplannen

Ondanks alle inspanningen is het nog niet gelukt om het volledige grondgebied van Haarlem van bestemmingsplannen te voorzien. Dit heeft verschillende oorzaken:

- Complexe herontwikkelingslocaties: in een aantal gevallen is sprake van complexe herontwikkelingslocaties, waarbij zeer veel partijen betrokken zijn. Een zorgvuldige bestuurlijke besluitvorming kost in dergelijke gevallen meer tijd dan is voorzien, zeker omdat het college en de raad alle belangen goed af willen wegen en in het belang van een goed

woon- en leefklimaat snelheid niet willen laten prevaleren boven kwaliteit. Daarbij is de gemeente in het geval het gaat om locaties van derden ook afhankelijk van het moment waarop een externe partij met de herontwikkeling wil starten. Zeker in de afgelopen (crisis)jaren duurde dit nog wel eens langer dan voorzien, zeker omdat een ontwikkelaar ook duidelijkheid wil hebben over de financiële haalbaarheid van een project voordat hij met de ontwikkeling start.

- Maatschappelijke ontwikkelingen: bij diverse bestemmingsplannen zijn meer en/of meer complexe zienswijzen ingediend dan gebruikelijk, waardoor de behandeling van de zienswijzen meer tijd heeft gevergd dan vooraf voorzien en er in de beroepsfase bij de Raad van State een hogere ambtelijke inzet nodig was dan vooraf gepland.
- Het breder inzetten van het instrument bestemmingsplan: zowel vanuit de landelijke als de gemeentelijke politiek is in de afgelopen jaren ingezet op het breder inzetten van het instrument bestemmingsplan. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het ter uitvoering van een raadsmotie opnemen van monumentale bomen in bestemmingsplan, waarvoor een plansystematiek moest worden ontwikkeld, maar bijvoorbeeld ook het landelijk verruimen van het begrip erfgoed en de verplichting om het belang van het behoud van dit ruimere begrip erfgoed mee te wegen bij het opstellen van bestemmingsplannen.
- Juridische ontwikkelingen: enkele plannen of plandelen zijn partieel vernietigd door de Raad van State en moe(s)ten daarom opnieuw in procedure worden gebracht.
- Organisatorische aspecten: Zoals gemeld is de bestaande ambtelijke capaciteit net aan voldoende om het bestemmingsplannenbestand up-to-date te houden. Door bovenstaande factoren is echter meer beslag gelegd op de ambtelijke capaciteit, waardoor de beschikbare hoeveelheid uren op een aantal momenten niet meer toereikend is.